

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Naš naraščaj.

Kadar naši narodnjaki in tudi nenarodnjaki na večer, po umornem vsakdanjem delu, utegnejo domisliti se tudi slabejše polovice svojega bitja, katere nikakor ne gre zanemarjati, ter krenivši v gostoljubne prostore „za lepe mize sedajo, jedo, pijo, besedvajo,“ tedaj se jim pogovor kaj rad zasuče tudi na našo „nadepolno mladino“. Toda „Tempora mutantur itd.“; dočim so se še pred nekolikimi leti vsi taki možakarji, narodni veterani, stari pa tudi mladi zjedinjevali v tej misli, „da naša nada je mladina“, je dandanes refren vseh tacih razgovorov ves drugačen. Ne morejo se gospodje, ki so sedaj „in Würden und Aemtern“, dovolj načuditi, „kako da današnja mladina peša; poset gimnazij je toli ogromen navzlic vsem oviralnim visokim odredbam, vsako leto prebije toliko in toliko slovenskih mladencev zrelostni izpit; a kam zgine ves ta nebrojni material? Kaj pa da se ga veliko pogubi,“ zatrjujejo si gospoda, „današnja mladež je preveč „krokarska“; „pomanjkanje katoliškega duha“, poudarja se od druge strani. Samoljubno si potem gospoda pogladijo brade, kosmate ali obrite, spominjajo se svojih let in svojih sošolcev, ter s ponosom naštevajo, kako so ti že skoro vsi „kaj“, ta duhovnik, ta zdravnik, oni uradnik, odvetnik ali profesor itd. „Samoljubne“ sem imenoval tiste „Laudatores temporis acti“; zakaj namreč s slastjo pogrevajo reminiscencije o svoji dobi ter mastito naštevajo imenitne svoje sošolce? Zato ker menijo, da nekaj tistega sijaja, v katerega zavijejo svojo dobo, obvisi tudi na njih ljubi osebeci.

Ta statistika, ki se uganja po pivskih klopeh, bila bi res žalostna ter bi svedočila ob obupnem našem položaju, ako bi bila osnovana dejanski; a hvala Bogu, da ni. Res, da otepa brezsrčna ta statistika, slastno naštevajoč naše tobožnje gubitke, z nekimi številkami, a tudi številke so potrpežljive. Vedno sem pobijal take pesimiste (pravi narodnjaki niso pesimisti) tudi za pivskim omizjem, a kar sem ob takih prilikah storil bolj instinktivno in s temperamentom, naj tu izvršim s treznim pre-

mislekom ter dokažem površno temeljitost onih narodnjakarjev s tehtnimi vzroki.

Glavno dokazilo našim črnoogledcem je ogromna frekvencija naših gimnazij, s katero da niso v nikakršnem zdravem razmerju nje rezultati; na pr. učnih sil za srednje šole že občutljivo nedostaje. Stojte gospoda! „Nihil novi sub luna!“ Obilno pohajanje na gimnazije ni nič novega; gimnazija je starodavna ustanova, ona preskrbuje od pamtiveka naraščaj za razumništvo, iz nje se novačijo „gospodje“ v obče in zlasti „gospodje“ kat' eksoben. Zato imponuje našemu narodu, vanjo ima zaupanje. Kmet je konservativen in pa praktičen, kaj teško in le počasi premaguje mržnjo do novodobnih šol. In tako je prav: naš spas so gimnazije. „Nihil novi sub luna“, sem rekel, in to je tudi res!

Pred seboj imamo šolsko poročilo o veliki gimnaziji Ljubljanski (in Ljubljanska gimnazija nam sme pač biti merilo za slovenske gimnazije v obče) za l. 1864. Tu je izkazano abiturijentov za leto 1863: 41, reci: jeden in štirideset; osmošolcev pa je bilo takrat (1864) 88 (45 + 43), paralelke se bile po vseh razredih, a skupno število učencev je znašalo 672. Pomislite, to je bilo l. 1864, a danes pišemo l. 1893. Ta številka se vse do zadnjih let ni skoro nikoli presešla (l. 1883: 39; l. 1884: 36; l. 1885: 41; l. 1886: 38; l. 1887: 45; l. 1888: 34; l. 1889: 40) in šele l. 1890, je hipoma poskočila na 60. A tega leta abiturijentje pri našem računu še ne morejo priti v poštev.

Poset gimnazij, vsaj Ljubljanske, bil je torej, kolikor morem soditi iz podatkov, ki so meni na razpolaganje, vedno precej enakomeren, konstanten. Opešal je pač znatno jedenkrat, okoli sedemdesetih let; temu začasnemu nazadku so bile menda vzrok novo ustanovljena realka Ljubljanska in pa „habrus“ slavnege spomina. To je bilo tačas, ko je židovski „Grüadertum“ ljudem kar glave zmešal, a streznih jih je „krah“. Tudi „flor“ Ljubljanske realke, kjer so jedenkrat v prvi morali otvoriti 3 vspretnice, je premnil kmalu po onem polonu.

Posledico te začasne „baisse“ naših gimnazij občutil je samo jeden del našega razumništva: du-

hovenstvo. Dočim so v prejšnjih letih Kranjci ne samo oskrbovali svojo vladikovino z dovoljnim številom dušnih pastirjev, ampak tudi sosednje vladikovine zalagali s svojimi ljudmi, zlasti tudi Koroško in Istro, jelo se je pred nekolikimi leti celo kranjskih duhovnikov število tako jasni, da so dotični krogi že resno mislili, da bode treba importa.

Izimši ta nedostatek nam ni nikoli nedostajalo razumništva; svojim skromnim potrebam smo vedno lahko ustrezali s svojimi domačimi močmi, in to je glavna stvar, katere je jedro tudi temu našemu članku. Da so se nam često urivale tuje moči, a naše pošiljale v „diasporo“, to ni naša krivda. To so bili časi, ko so se hrbiti naših „cesarskih kraljevih“ krivili pod nemško knuto, ali pa so morali „hundert Meilen weit von der windischen Grenze“.

(Konec prih.)

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VIII. velika skupščina.

dné 26. julija 1893 v Sežani na Krasu.

(Oficijelno poročilo družbinega odbora.)

VI.

V. Vodstveni tajnik Anton Žlogar obvesti, da so v smislu § 14 družbinih pravil zglašeni s posvetovalno in glasovalno pravico:

Izmej družbinih pokroviteljev:

Direktor Tomo Zupan, deželni poslanec Luka Svetec, deželni odbornik dr. Vošnjak, Kurat Žlogar, Oroslav Dolenc, mestni odbornik. Prof. dr. Svetina. Župnik Ivau Vrhovnik. Dr. Fran Stor, odvetnik; pri I. Ljublj. Litijske in Šmartinske Slovenke: št. I. zastopnica gospa Tereza Svetec, iste št. II, gospica Ljudmila Roblek, iste št. III. gospica Kristina Koblar, iste št. IV. gospa Ivana Knaflič. Gospica Vekoslava Koblar. Gospa Marija Koblar, rojena Rehar, posestnica. Trg Litija: zastopnik Luka Svetec. „Dolenjski Sokol“ in Novomeški samci: zastopnik Viktor Rohman, tovarnar v Ljubljani. Ivan Plantan, c. kr. notar. Ženska podružnica v Postojini: gospdč. Malči Vičič.

LISTEK.

Potopisne črtice iz Italije.

Spisal R.

(Dalje.)

IV. Baja.

Zahodno od Napolja vleče se zelo slikovita, deloma strma, deloma nizka in rodovitna obala, polna zgodovinskih spominov, ki deluje na vsakega obiskovalca z neznansko-čarobno močjo in ga sili, občudovati jo. Tu opazujemo redke prirodne prikazni in delovanje še ne popolnoma ugaslih vulkanskih sil, ki gonijo iz tal rudninske studence in žvepleno paro. Gotovo je to uplivalo že na najstarejše prebivalce tega predela, da so si ga mislili kot posebno priljubljeno bivališče skrivnostnih bitij in nepoznanih božanstev. Iz daljnega vzhoda naselili so se tu kupci in poljedelci ter sezidali krasne palače in vitka svetišča. Najbolj pa je bila omilila ta obala mogočnim Rimljanom, ki so prihajali tu sem doli zapravljeni zaklade, katere so uplenili ubogim podjarmljenim ljudstvom daleč okoli po svetu. Rimljani so si sezidali na tej obali tako krasna letovišča in kopališča, kakeršnih ne nahajamo nikjer drugod v starem veku, a tudi dandanašnji si jih moremo le

misliti in nikakor ne nadomestiti. Tu sem so se umikali rimljanski mogotci in državniki brupnemu življenju in napornemu delovanju; tu so uživali v popolni meri svoj „otium“, bogate pridelke rodovitnih tal in čisti zrak zdravega podnebja. Ti predeli so bili za časa Rimljanov tako bogati, da jih Ciceron imenuje kraljestva: „Puteolana et Cumana regna“.

Skozi Posilip, to je skozi oni podolgosti ozki hrbet, ki zagraja Napolj na njegovi zahodni strani, pripelje nas hlaon ali pa tramvoz na malo ravnico Bagnoli, ki je vsa polna naranč, citron in drugega južnega sadja, ter prebogata rudninskih toplih studencev, kakor že ime tega kraja samo kaže. Nad to ravnico vzdiga se ugasnjen vulkan, na čegar robu se nahajajo starorimske žveplene toplice in znana „pasja jama“. Zopet skozi nekoliko manjših predorov pridemo do lepo položenega mesta Pozzuoli, starega Puteolis, ki je bilo ustanovljeno že davno pred začetkom Rima. Rimljani so tu postavili svojo orožarnico in do druge punske vojne je bilo to mesto njih najimenitnejše tržišče. Luka in forum puteolski sta bila tako imenitna, da je Ciceron primerjal ta kraj „malemu Rimu“. Tudi krščanstvo se je tu zgodaj ukoreninilo in sv. Pavel se je baje tu mudil na svojem potovanju v Rim. Tudi cesar Nero je mesto rad imel in dal prvotnim prebival-

cem tiste pravice, kakeršne so imeli Rimljani sami. O nekdanji mogočnosti tega mesta priča le še nekaj stebrov Serapovega svetišča in pa amfiteater nad mestom, ki je še dobro ohranjen in je imel prostora za 35.000 gledalcev. Nad mestom višje gori se vzdiga drugi ugasnjen ognjenik, na čegar robu se nahaja glasovita solfatara, to je pokrožnasta kotlina, iz katere se vzdiga polno smrdeče žveplene pare.

Dalje proti zahodu stoji Monte Gauro ali Barbaro, na čegar obronku je rasel sladki „falerner“, katerega je Horacij tako navdušeno opeval. Še sedaj imenujejo neke vinograde tam gori Horacijevje in vino iz njih se najdražje prodaja. Najčudnejši je naslednji vulkanski grič, ki se je l. 1538 kar najedenkrat vzdignil sredi žitnega polja ter zajézil Lukrinsko in Avernsko jezero. Prvo leži tik obale in stoji z morjem v zvezi, drugo pa je kaj lepo natočeno v dnu vulkanskega žrela in ima torej skoro popolnoma okroglo obliko. Že Caesar je bil dal napraviti umetno zvezo mej obema jezeroma in Avgustov vojskovodja Agrippa dal je tu napraviti imenitno bojno luko „classis Julia“. V Lukrinskem jezeru gojili so izyrtne ostrige in ukusne ribe. Tudi so prirejali na njem razne zabave, zlasti po noči pri bakljeni razsvetljavi. Malo dalje na njegovi zahodni strani kažejo Neronovo kopališče, ki ima tako vroče toplice, da njih pare človeka skoro zaduše.

Gospica Antonija Kadivec, posestnica. Ženska Šentjakobsko-Trnovska podružnica št. I. zastopnica gospa Ivana Gutnik, uradnikova soproga, ista št. II. zastopnica gospica Antonija Kadivec, ista št. III. gospica Minka Marovt, mestna učiteljica. — Mokronoška podružnica: Anton Žlogar, pooblaščenec. Pivska podružnica: kurat Ivan Zupan. Župnija Sv. Ivan pri Trstu: Josip Gašperšič. „Bralno društvo“ Sveti Ivan pri Trstu: Josip Negode, tajnik. „Vas Podholm“: župnik Martin Malenšek, pooblaščenec. Ženska podružnica v Trstu: državni poslanec Nabrgoj. Ženska Šentpeterska podružnica v Ljubljani: gospa Marija Trček, veleposestnica. Ženska podružnica v Kamniku: mestni župan Jos. Močnik. Ženska podružnica v Sežani: gospa Mahorčičeva. Možka podružnica v Kranji: Ciril Pirec, posestnik in trgovec. Trnovska župnija v Ljubljani: Ivan Vrhovnik. Župnija Šent Lambert: župnik A. Brčić. Prof. Jos. Zelenik. Ptujška posojilnica: Jos. Zelenik, pooblaščenec. Župnik Martin Drčar. Župnija Višnja Gora: Ivan Čebašek, pooblaščenec. Ivan Valenčič, posestnik in trgovec. „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani: Ivan Hribar, deželni poslanec. Vas Šmartno pri Litiji: F. Knaflič, trgovec. „Narodna čitalnica“ v Kranji: Ciril Pirec. Dr. Josip Šebesta za dr. Ant. viteza Vicco. Banka „Slavija“ in „Ljubljanski Sokol“: Iv. Hribar. Posojilnica v Ribnici: dr. Treo. I. Gerdol, posestnik. Župnija Cerklje na Gorenjskem: Radoslav Hočevnar, farmacevt. Slovanska čitalnica v Trstu: dr. M. Pretnar, odvetnik. Dr. Janko Marovt, okrožni zdravnik. Fran Jurca, trgovec. Dr. Fran Stor, odvetnik, pri Teharski podružnici. Župnija Zagorije ob Savi: Matija Medved, starosta „Sokolov“. Dunajski visokošolci l. 1892: Studiosus Švigelj. Zmagoslav Rohrman, tovarnar v Ljubljani. „Gorijanski Dom“ v Gorijah, mestni župnik Malenšek, pooblaščenec.

Od družbinega vodstva:

Prvomestnik prof. Tomo Zupan. Podpredsednik Luka Svetec, Ivan Hribar, deželni poslanec. Blagajnik dr. Josip Vošnjak, deželni odbornik. Zapisnikar Anton Žlogar.

Od družbinega nadzorništva:

Mestni odbornik Oroslov Dolenc. Profesor dr. Ivan Svetina. Župnik Ivan Vrhovnik.

Od družbinega razsodništva:

Deželno-sodišni svetnik Ljud. Ravnikar. Dr. Fran Stor, odvetnik. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. avgusta.

Nova bremena.

V drugi polovici meseca septembra ali — kakor se danes javlja — začetkom meseca oktobra se snide državni zbor in vlada se že pripravlja, da mu predloži nekoliko važnih rešij. Razven državnega proračuna baviti se bode državnemu zboru zlasti s tremi predlogami, zadevajajočimi vojaško organizacijo, s katerimi se bodo prebivalstvu naložila nova težka bremena. Vlada namerava preosnovati deželno brambo, potem črno vojsko in tudi premeniti zakon o pri-

Še imenitnejše pa je Avernsko jezero, ki leži v skrivnostnem zatišji, obdano z lepimi gaji citron, kostanjev in vrb. Zaradi te osamljenosti mislili so stari, da je tu bivališče podzemeljskih božanstev in ves kraj je bil posvečen Hekati, boginji smrti. Prebivalci bližnjih Kum opravljali so v tem zatišji svoje pogrebne obrede, žrtvovali bogovom Hada in tu so si mislili tudi „elisejske poljane“, po katerih se šetajo sence pravičnih pokojnikov. Virgil pripoveduje v svoji Eneidi, da je pri tem jezeru vhod v podzemeljski svet in Dante ga je v tem posnemal. Virgil je pri tukajšnjih prebivalcih na glasu kot velik čarovnik (tudi med Hrvatse se je ta njegova slava razširila, primeri „Vrzi kolo!“), ki je baje prodrl s svojo umetnostjo Posilipov hrbet, kjer je nekda pokopan. Na južni strani Avernskega jezera vodi umeten predor (dal ga je izkopati Cocceius po zapovedi Agrippe) skoro do Lukrinskega jezera in ta predor imenujejo „Sibillino jamo“ (Grotta della Sibilla Camana) ter kažejo v njej vodo, čez katero je Virgil skakal. Drug umeten predor „Grotta della Pace“ vodi od Avernskega jezera proti zahodu 1 km daleč blizu do onega kraja, kjer stoji „Arco felice“, vrata nekdanjih Kum. Tudi ta predor je ukazal Agrippa izkopati, da so Kumljani lažje pribajali do mesta svojih mrtvaških opravil. (Konec prih.)

pregi. Poslednji ne bo obtežil prebivalstva, torej ni treba o njem govoriti, v toliko večji meri pa prva dva predloga. — Gledé deželne brambe namerava vlada ustanoviti kadre za 164 novih kompanij. V to svrhu bi bilo v domobranstvo uvrstiti 320 častnikov, 1300 podčastnikov in 3200 mož, kar bode povišalo vsakoletne troške za domobranstvo za okroglih 4 milijonov gold. — Gledé črne vojske namerava vlada premeniti jedno najvažnejših točk dotičnega zakona. Sedaj ni nihče vezan, zglasiti se za črno vojsko; vlada pa pravi, da sedaj ne pozna tistih ljudi, ki so dolžni službovati v črni vojski, da porabljuje ne more razločevati od neporabljivih in zato boče tudi za črno vojske uvesti dolžnost zglajevanja. Da je to jako izdatno obremenjenje, katero bi oviralo vsako prosto gibanje, izprevidi vsakdo na prvi hip. Kdor je zdaj doslužil svojih 12 let in slekel vojaško sukno — v naših razmerah je to vsakdo storil z največjim veseljem — bil je prost in samosvoj, odslej pa to ne bode več. Najhuje bode to zadelo doslužene vojake v starosti mej 33. in 37. letom, katerim se na ta način fiktivno podaljša vojaško službovanje. Radovedni smo, ali bodo imeli zastopniki raznih kast moralni pogum, naložiti ta nova neznosna bremena tistim, katera obteže v prvi vrsti, kateri pa sedanjih poslancev niso volili, ker imajo pač krvave dolžnosti napram državi, a nikakih pravic.

Javni napisi.

Kakor smo že včeraj javili, prepovedalo je Praško namestništvo samočeške javne napise ter ukazalo, da je že napravljene zopet odstraniti ter nadomestiti z dvojezičnimi. V Pragi zavlada je vsled tega silna razburjenost. „Narodni Listy“ priobčili so strastno pisan članek „At' žije člānek devatenáctý státních zakládních zákonů“, v katerem dokazujejo neopravičenost te naredbe, navajajo vse slučaje, v katerih je vlada priustila napravo samonemških javnih napisov ter pravijo: Era Taaffeova se je pri petnajstletnici svojega obstanka rehabilitiral; zdaj vsaj vé, da je v veljavi neki čl. 19. drž. osn. zak.; ona spoštuje ta člen in si šteje v dolžnost, varovati ga vsakega kršenja v šoli, v uradu in v javnem življenju. Raduj se češki narod, veselite se slovanski narodi! Zdaj je konec ponižanju in tlačanju. Začenši pri namestništvu pa do najnižega urada, povsod bo obveljala ravnopravnost, povsod se bo grof Thun izkazal kot verni čuvar čl. 19. Jutri že bomo slišali, da so se napravili dvojezični javni napisi v Libercu, v Duchcovu, v Litomeřcu, v Češki Lipi, v Trutnovu, v Jabloncu, v Mostu, v Chomutovu, v Teplici, v Krumlovu, v Brni, v Opavi itd. Pozivljemo vse češke manjšine, naj se obrnejo do namestništva; pomagalo jim bode do pravice z isto hitrostjo in rezkostjo, kakor ravnokar v Pragi. Živel čl. 19. pod varstvom Taaffeovim. „Česká Politika“ pravi, da je vsled namestniškega odloka prišlo vprašanje o javnih napisih na nevarno pot. Zdrava pamet sodi, da bo jednaka pravica povsod obveljala, sicer bi nastale razmere, katerih konsekvence ni moči do- ločiti. Javni napisi so postali merilo za pravne razmere na Češkem. — Dočim izvajajo Čehi iz namestniške naredbe logične konsekvence in tirjajo jednako pravo tudi v mestih, kjer so v manjšini, hite nemški listi dokazovati, da to, kar velja za Prago, ne velja za druga mesta, kjer imajo Nemci večino, češ namestniška naredba zahteva v Pragi dvojezičnih napisov, ker je Praga glavno mesto cele dežele in ker so bili v njem vedno dvojezični napisi, kar ne velja za druga mesta. Da švepa to argumentovanje na obeh nogah, vidi vsakdo. Zdaj so na Češkem tam, kjer smo mi Slovenci. V slovenski Ljubljani ne smejo biti samoslovenski napisi, v Trstu, Gorici, Celju, Mariboru, Celovcu pa samonemški ali samoitalijanski. To je krasna ravnopravnost! Pri tej priliki naj omenimo, da je Ljubljanski obč. svet skoro že pred jednim letom podal v tej stvari svojo pritožbo na upravno sodišče, a dasi je stvar jako jednostavna in priprosta, dasi je že davno potekel navadni zakoniti rok, vendar se stvar še ni rešila. Ljudje se čudom čudijo, kako je to mogoče, slišijo se razni glasovi in splošno se izrekajo misli in dvomi, iz katerih se da sklepati na dušno razpoloženje, iz katerega bi se mogla roditi nezaupnost glede popolne neodvisnosti in pravičnosti justice.

Vnanje države.

Frankobrodské konferencije.

Slabe finančne razmere, v katerih se nahaja Nemčija in skrb, kako in kje dobiti za reorganizacijo vojske potrebne milijone, vse to je napotilo nemško vlado, da je sklicala vse nemške finančne ministre na posebno konferencijo v Frankobrod. Ta konferencija se je sešla predvčerajšnjim. M'quel, pruski finančni minister je izdelal načrt, kako bi bilo pomnožiti državne dohodke, da bi se mogli pokriti troški in sploh kako bi bilo urediti finančno razmerje mej državo kot tako in posamnimi zavezanimi državami. Princip je, da bodi državna finančna uprava samosvoja. Sklepi konferencije so tajni.

Mejnarodni shod socijalistov.

Takozvani neodvisni socijalisti in anarhisti prišli so tudi na mejnarodni socijalistični shod v Curihu, toda tisti socijalisti, ki perhorecirajo revo-

lucijo in nasilstva ter ne marajo imeti posla z ljudmi, ki zmatrajo bombe in nože za dokazilne argumente, sklenili so koj v prvi seji, da je izključiti revolucionarne neodvisne socijaliste in anarhiste. Predlog je obveljal in ker se izključenci niso iz lepa udali, pahnili so jih smerni socijalisti siloma iz dvorane na ulico. Valed tega so se izključenci zbrali v nekem drugem lokalu in po dolgih srditih debatah sklenili, sklicati se četrtak mejnarodni kongres neodvisnih socijalistov in anarhistov. Torej bodeta v Curihu hkrati kar dva kongresa „prekucuhov“.

Ameriška letva.

Predsednik združenih držav, Rover Cleveland, poslal je kongresu o velevažnih prilikah običajno poslanico, s katero se predlaga kak zakon, to pot odprava takozvanega Sherman-zakona o uredbi ameriške valute, radi katere je bil kongres sklican na izredno zasedanje. Poslanica pojasnjuje kritične trgovinske razmere in nevarni položaj drž. financ ter dokazuje, da je to zakrnil zakon o nakupovanju zlata. Reserva v zlatu, katero so imele zedinjene države, se je izdatno zmanjšala, za to pa je narasla reserva drugih držav. Samo v dobi od l. 1890 do l. 1893 se je izdalo zlata za 132 milijonov dolarjev, srebra pa nakupilo za 147 milijonov. Če ostane zakon, ki to določa, v veljavi, morala bo država plačevati vse, kar je plačati z malo vrednim srebrom in prišla ob svojo veljavo. Država mora za to najprej skrbeti, da se razveljavi Shermanov zakon ter uredi valuta tako, da bodo mogle Zedinjene države svoje obveze plačevati z denarjem, priznanim v vseh civiliziranih državah.

Dopisi.

Iz Trsta, 9. avgusta. [Izv. dop.] (Izlet v Plavje.) Kakor znano, namerjala sta „Tržaški Sokol“ in „Slovansko pevsko društvo“ napraviti v nedeljo dne 6. avgusta izlet v Plavje v Istri. Ali Tržaška slovanska društva obračajo, slavna vlada pa obrne. V poslednjih dneh, ko je bilo že vse pripravljeno, prepovedala nam je slavna vlada korporativni izlet „z ozirom na javni red“. Ako ne smemo iti korporativno, pojdemo pa privatno, mislili smo si in tako smo tudi storili. Ob 3 uri popoldne odpeljali smo se na treh velikih vozeh v tužno Istro. Pridružil se nam je precej močni zbor „Slovanskega pevskega društva“ s svojim predsednikom g. prof. dr. Glaserjem na čelu, nadalje so se udeležili še gg. prof. M. Mandić, dr. Gregorin i. dr. Ali kakor je bilo videti, zarotilo se je vse proti nam; še predno smo dospeli v Plavje, začelo je grmeti in kmalu so jele padati debele kaplje. Ko smo prišli v Plavje, je že prav pošteno deževalo; ali navzlic slabemu vremenu pričakovala nas je vsa vas, in staro in mlado nas je pozdravljalo z živahnimi „Živio“-klici. Pevci „Slov. pevskega društva“ so zapeli jedno pesem in domače pevsko društvo jim je istotako odgovorilo. Čudili smo se, kako je mogoče, da ima tako majhna vas tako dobro organizovano pevsko društvo, ki je zares v čast Plavčanom. Peli so raznovrstne umetne pesmi, ali vse na pamet. — Ker nam je vreme vedno nagajalo, morali smo iti v sobo in tu se je razvilo kmalu prav živahno življenje. „Slovansko pevsko društvo Tržaško“ in domače pevsko društvo sta peli raznovrstne pesmi, vmes pa so se vrtili govori in napitnice. Govorili so gg. dekan Kompare iz Ospa, domači kapelav, prof. M. Mandić, dr. Gregorin i. dr. Vsi govorniki so poudarjali, da je prva in pglavitna dolžnost vsakega Slovenca, pokazati pri vsaki priliki in povsod, da je Slovenec in zahtevati to, kar mu gre po pravici. Burno odobravanje je sledilo vsakemu govoru v dokaz, da so navzočni kmetje dobro razumeli te besede.

Le prehitro je prišel čas ločitve. Poslovali smo se najsrčneje od domačega g. kapelana in gostoljubnih Plavčanov in odkorakali smo v sosednjo vas, kjer so nas čakali vozovi. Mej potjo smo se še jedenkrat ustavili in tu so se nadaljevale navdušene napitnice. Govorili so tu gg. dekan Kompare, prof. Mandić, urednik „Elinosti“ M. Cotič, jeden član „Slov. pevskega društva“ in napivalo se je „Tržaškemu Sokolu“, „Slov. pev. društvu“, istrski duhovščini in nje denašnjemu zastopniku g. dekanu Komparetu in neustrašenemu boritelju za narodna prava g. prof. M. Mandiću. Vse napitnice so bile vzprejete z velikim navdušenjem, posebna pa ona g. dekanu. Gosp. dekan Kompare nam je slika z živimi bojami, kako trnjevo pot hodi istrska duhovščina, koliko mora pretrpeti in to vse radi tega, ker nasprotniki naši uvidevajo, da je ravno duhovščina tisti faktor, ki se tako uspešno ustavlja poitalijančenju slovanske Istre. Kdor je poslušal g. dekana, moral je vzklikniti: Takih mož nam je potreba in dokler bode imela Istra take

voditelje, ni se ji treba bati, da bi propadla. Par takih mož na Kranjsko in — složni bodemo! — Le prekmalu smo se morali ločiti tudi od g. dekana, kliče mu na veselo svidenje. —

Bila je že jedna čez polnoč, ko smo se pripeljali v Trst, vsi dobre volje in v svesti si, da smo navzlic prepovedi dosegli v polni meri to, kar smo želeli in nameravali.

Velika pevška slavnost v Mariboru

dné 6. avgusta t. l.

II.

Navzlic temu, da je bilo po deputacijah in posamičnih odposlancih pri slavnosti zastopano toliko slovenskih krajev, došlo je lepo število brzozavnih pozdravov, ki so navdušeno pritrjevali gojiteljem slovenske pesmi. Evo jih:

Celje. — Iz Maribora, zibelke krasnih narodnih idej, prisijaj žarek narodne sloge! Domača sloga najlepša godba! To moj iskreni pozdrav! — Dr. Janko Pajk.

Celje. — Pesem slovenska ponosno se dvigaj! — Tujca úti, kdo da smo mi! — Narod slovenski dram! in vzdigaj, — Da vidi, kje zora svetli. — Rodbina Petričičeva.

Dunaj. — (Gospodu J. Rad. Puklu, podpredsednik Slovenskega pevškega društva.) V „Kühlfasse“ shromaždény zadame Te, abys jmenem zpév. spolku pozdravil bratry zpěvaky a co naš zastupce chrabře nas zastal. Slož uctu kněži-škofu od nás všech. — Tvoji vdani L. Bouchal, Al. Buchta, dr. Lenoch, dr. Zavadil, Franc, Fr. Vahné, Moltke, (Nečitljivo).

Dunaj. — Službeno oviran udeležiti se slavne veselice kličem Vam: Živili zbrani Slovenci! — Dr. Ploj.

Dunaj. — Pozdrav ustne shromaždéne zpěvačke sbory v Gambriinu, pozvi omladinu slovenskou, aby zavítali v kruhy naše ve Vidni. — Bouchal, předseda.

Grúz. — Iz južne Dalmacije kličem prekrasni slovenski pesmi in zbranim slovenskim gostom trikratni Živio in Na zdar! — Korošak, poročnik.

Krško. — Druž! ti slovenska pesem, vse Slovence v vez jedino! Živile ljubke pevkinje! Živili vrli pevci! Živili častilci slovenske pesmi! Živila narodna duhovščina! Živilo narodno posvetnjaštvo! Živila bratska sloga! — Bralno društvo.

Laški trg. — V duhu združena z Vami kličeva zbranim pevskim sobratom: Živili! Živio „Slavec“! — Hribar, Boc.

Litija. — Pozdravljeni pevci slovenski, bodi zmagovala slovenska pesem! Naj veselo napreduje in navdušuje svoj narod! Bog živi vse udeležnike! V duhu z Vami — Prijatelji i prijateljice pevcev v Litiji.

Litija. — Pesem dar je iz neba, — Ki srce veselo vžiga, — Kader tare skrb duha — Petje ga nad prah povzdiga. — Jeločnik, bivši predsednik „Slavca“.

Ljubljana. — Slovenska pesem naj navduši udeležnike današnje slavnosti za sveti boj, za narodove pravice; slovenska pesem naj zjedini vse sinove Slovenije v goreči ljubezni do domovine. Slava! — „Slovenski Narod“!

Ljubljana. — Po neodložnih uradnih poslih zadržan kličem Vam zbranim slovenskim pevcom, Vam neustrašenim pionirjem narodnega probujenja na severnem braniku domovine: Hej Slovani, naprej, samo naprej! — Dr. Triller.

Ljubljana. — Pevsko društvo „Ljubljana“, korporativno zbrano v srcu Slovenske, kličem ob periferiji zbranim pevcom in čestiteljem pesmi slovenske prisrčni: Na zdar!

Ljubljana. — Dóni pesem glasna — Dóni, dóni do neba, — Budi brate, budi sestre — Vseh slovenskih deželá. — Žlogar.

Ljubljana. — Milim slovenskim glasom, kateri donijo ob deroči Dravi, naše najsrčnejše pozdrave! — Gostje pri „severnem tečaju“.

Mokronog. — Slavnemu slovenskemu pevskemu društvu ter vsem častitim gojiteljem in vrlim častilcem naše prelepe narodne pesmi gromoviti Živio! — Bralno društvo v Mokronogu.

Mozirje. — Trikratna slava zbranim slovenskim slavčkom! Budite narod s petjem! — Mozirska čitalnica.

Novo Mesto. — Mogočno pesen naj doni slovanaka! — Dolenjsko pevsko društvo.

Obdach. — Petje razlegaj se v zvezdja prostore! Živili Slovenci! — Ivan Kapler.

Ormož. — Moč slovenske pesmi naj prodira v vse strani slovenske domovine! Vsem gojiteljem slovenske vzajemnosti krepek: Na zdar! — Kapus, Krajnc, Mikl, Pirnat.

Radeče. — Vaša pesem naj se danes razlije kot slovenska povodenj čez nemško mesto na slovenskih tleh! Živili! — Bralno društvo.

Radgons. — Pevskemu društvu kličemo Gorenje-Radgonski Slovenci gromovito Živio! — Janez Pelcl, Frančišek Josip Pelcl, Martin Rožker, Joži in Leopold Prajndl, France Janez Lančič.

Slovenji Gradec. — Vrlim slovenskim pevcom in pevčkam trikratni: Živili! V duhu z Vami — Slovenjegraški Slovenci.

Trst. — Odbor „Slovenskega pevškega društva“ pozdravlja zbrane pevce. Razlegaj se slovenska pesem v čast in slavo domovine!

Velenje. — Bralno društvo Gorenje Šaleške doline kličem iz svojih plaujav vsem slavcem pozdrav! — Ježovnik, Huber, Korun.

Velenje. — Slovenska pesem budi speče, navdušuj mlačne, krepki zavedne in odločne sestrice in brate milega našega naroda, ubogega naroda trpina, da si priborimo in zagotovimo složno časten naroden obstanek. Bog in narod! — Ježovnik, Skubic, Lager, Mahenc, Skasa, Dovan.

Vojnik. — Koder slovensko petje krepko doni, tam domoljubja kipi vrelc. Naprej zastava Slave! — Dr. Gregorec, državni poslanec.

Zagreb. — Slovenska pesen naj živi — Slovence dram! in budí! — Ivan Žmavc, vseučiliščnik; Andrej Žmavc, učiteljiščnik; Fran Cizel, ekonom.

Zalec. — Vsem zbranim pevcom in njih gostom kličem gromoviti Živio! — Zbrani Slovenci na Hausenbihlerjevem keglijšči.

Zidani most. — Se savskih plaujav — Vsem slavcem pozdrav! — Loški samec pri Zidanem mostu.

Zidani most. — Petja glas — Budi nas — Vsaki čas! — Zaostali Ločani pri Zidanem mostu.

Zidani most. — V Slovincih se gibljejo nove moči — V slovenskem se petji narod budí! — Zbrani Ločani in Radečani.

Domače stvari.

(„Radogoj“ pristopil je za ustanovnika, darovavši 100 kron, odličen duhovnik Ljubljanske vladikovine, ki pa neče biti imenovan. — Blagemu možu bodi na tem dokazu plemenitega njegovega srca najiskrenejša zahvala. Bode-li našel posnemovalcev?

(Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: V Slovenjem Gradci nabral je 10 kron mej tamošnjimi rodoljubi gosp. Ivan Saje; darovali so po 2 kroni: gg. Iv. Hromadnik, Lovro Vavpot, Ivan Saje; po 1 krono: g. Antonija Šupnik, gg. Franjo Vrnč, Ivan Janžek, Josip Žuidar. V Ljubljani so darovali: g. Fr. Kollman 1 k. (prej premalo zaračunjeno); — potem pri zabavnem večeru dne 25. julija gg. Česnik, Gričar, Kollerman in Michel vkupe 6 kron. — Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

(Dramatična šola) Ker se prične že bodoči teden dramatična šola v Ljubljani, opozarjamo vse one, ki imajo sposobnost in veselje za dramatično umetnost, da se prijavijo pravočasno, to je do 16. t. m. Oglasi se vzprejemajo v gledališki pisarni „Dram. društva“ od 1. do 3. ure popoldne. Pouk je brezplačen.

(Glas iz občinstva.) Na sadnem trgu omislili so si pred kratkim prodajalci sadja primerna, s platnenimi strehami prevlečena stojala, na katerih imajo sedaj svoje sadje na prodaj razstavljen. Kako koristna in potrebna je bila ta naprava, razvidi lahko vsak, kdor obiskuje ta trg, najbolje pa gotovo mestni zdravstveni fizikat. Poprej prodajalo se je v hudi vročini občinstvu pod skromnimi in zakrpanimi dežniki, kar gotovo ni bilo v olepšavo trga, ali pa še celo brez teh, vse sparjeno in vsled tega zelo nezdravo sadje, katero je za marsikateroga, ki je je užil, imelo slabe nasledke. Prodajalci sami so v zboljšanje teh razmer precej pripomogli, želeti bi pa tudi bilo, da slavni mestni fizikat gleda na to, da se sadni trg vsak dan zjutraj in zvečer poškopri in ne mej dnevom, ker se sadje preveč napraš. Jednako bi bilo želeti, da se ta trg tudi vsako soboto, kakor druge dneve zvečer, ko prodajalci odidejo, snažno pometa.

(Izgubljen denar.) Uboga deklica, hči upokojenega sprovodnika Janeza Poka izgubila je v torek na potu od velicega trga do šolskega drevoreda listnico s 27 goldinarji, to je mesečno pokojnino očetovo. Pošteni najditelj te svote je naprošen, da blagovoli denar oddati na Resljevi cesti šte. 6.

(Promenadni koncert.) Danes popoldne ob 1/26 uri svira godba domačega pešpolka pod Tivolijem v parku.

(Občani zbor fer. društva „Sava“) vršil se bo v nedeljo ob 9. uri zjutraj. Ker se bodo v dvorani Kranjske čitalnice delale priprave za večer, blagovolilo je mestno županstvo, da društvu

prepusti mestno dvorano za zborovanje. Slavnostni vlak se pripelje v Kranj še le opoldne, Savani pa morajo priti z jutrajnimi vlaki bodisi s Koroške, bodisi z Ljubljanske strani. Ljubljanski Savani se zbirajo ob 1/27. uri na kolodvoru južne železnice. Savani pridejo s polnim couleurjem: trakom in čepico. Po zborovanju položi društvo venec na grob pesnika - velikana Prešerna. — Popoldne pa se društvo korporativno udeleži tridesetletnice Kranjske čitalnice.

(Ustanova.) Nedavno na Trati pri Škofji Loki umrli župnik gosp. Fran Dolinar volil je 2000 gl. za dijaško ustanovo. Poleg drugih legatov volil je tudi 100 gl. domačemu zavodu za revne in 50 gl. Ljubljanski ljudski kuhinji.

(Ustanovljenje posojilnic.) „Zveza slovenskih posojilnic“ v Celji sklicuje ustanovne zbere za novi posojilnici v Kostanjevici v nedeljo, 13. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni gospe Bučarjeve, in v Radečah v torek, 15. t. m. v prostorih ondotnega bralnega društva ob 4. uri popoldne.

(Huda toča) je pobila v nedeljo v St. Jurji, v Voklem in v Vogljah v Kranjskem okraji in naredila veliko škodo na polji. Tudi tresčilo je večkrat, a na srečo strela ni vnela.

(Razstava učil.) Ob priliki letošnje okrajne učiteljske konferencije za Mariborsko okoličje otvoril se v prostorih c. kr. učiteljišča v Mariboru razstava učil, katera bode od 11. do 16. avgusta predpoldne od 9. do 12. ure in popoldne od 3. do 6. ure pristopna učiteljem in prijateljem šole, ki si jo hočejo ogledati. Od drugih sličnih razstav razlikuje se ta posebno s tem, da so tukaj razstavljeni skoraj le taka učila, katera so izdelali učitelji sami. Prebivalci na deželi navadno ne uvidijo potrebe učil; radi tega jih zelo pičlo kupujejo. Da se temu pomanjkanju v okom pride, treba je torej vzbuditi pri učiteljih zanimanje za izdelovanje učil. Razstavljeni učila ne odlikujejo se toliko po lepi zunanosti in umetnem izdelovanju, kakor po svoji praktični rabljivosti, priprostosti in po nizki ceni.

(Koncert pevškega društva „Adrija“ v Barkovljah) minulo nedeljo je bil prava narodna slavnost, navzlic neugodnemu vremenu. Navzoča sta bila poslanca gg. dr. Sancin in Dolence in mnogo drugih odličnih narodnjakov. Društvo „Adrija“ pelo je 13 zborov, mej njimi 3 z orkestrom, društvo „Slava“ pa 6 zborov, izmej katerih so se morali nekateri ponavljati. Oba zbora, blizu 80 pevcev, pa sta zapela skupno nekatero zboro in mogočno je donela slovanaka pesem ob obali jadranski. Pevsko društvo „Ljubljana“ poslalo je iskren pozdrav, ki je bil navdušeno vzprejet. Bil je zares lep naroden praznik Tržaških okoličanov.

(Vihar v Trstu) je bil minolo nedeljo prav silen in so bili mali parniki, na katerih so se vozili izletniki v Istro in v Miramar, v veliki nevarnosti. Blizu Barkovelj prevrnil je vihar ribiško ladijo s štirimi ribiči, katere je rešil mali finančni parnik. Zgodile so se baje še druge nesreče.

(Avstrijska eskadra) priplula je dne 5. t. m. pod poveljništvom podadmirala Spauna v Puljsko пристanišče.

(Hrvatska čitaonica v Kastvu) priredi v nedeljo dne 20. t. m. v prostorih „Narodnega doma“ zabavo, katere vzpored obsega petje, deklamacije, sviranje na gosli in glasovir, gledališko igro „Putujući djaci“, tombolo in ples. Vstopnina za osebo 1 gl., za rodbine 1 gl. 50 kr. Začetek ob 8. uri zvečer.

(Razpisane službe.) Na štirirazredni ljudski šoli v Radečah pri Zidanem mostu izpraznjeno je tretje učiteljsko mesto z letno plačo 500 gl. Prošnje do dne 31. t. m. pri okr. šolskem svetu v Krškem. — Na trirazrednici v Dobrem polji razpisano je tretje učiteljsko mesto z dohodki IV. plač. razreda; na jednorazrednici v Velikih Poljanah pa mesto vodje in učitelja z dohodki IV. plač. razreda, s funkcijsko priklado 30 gl. in s prostim stanovanjem. Prošnji za obe službi do dne 3. septembra pri okr. šolskem svetu v Kočevji.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Češka „Matica školska,“) to izborna urejena šolsko društvo obstoji že 12 let. V tem času je vzprejela 2,040.705 gld. 93 kr. dohodkov, izdala pa je 1,775.164 gld. 13 kr. za vzdrževanje in podpiranje raznih šol. Društvo vzdržuje jedno višjo gimnazijo z 10 razredi, mnogo ljudskih pa vzdržuje samo ali pa jih podpira. Posebno zavira prevladanje nemštva na Češkem v onih mestih, kjer imajo Nemci večino in je nevarnost germanizacije največja. Tako se na Češkem ne samo umanjuje germanizacija, nego se ob enem buji in jači češka narodna zavednost.

* (Obsojen vojaški kapelnik.) V Mainz bil je obsojen vojaški kapelnik Kern zaradi razžaljenja Veličanstva na osem let zapora in da se izbriše iz vojaškega stanu.

* (Z odra v mrtvašnico.) Minulo soboto prigodil se je tragičen slučaj v gledališči v Karlovih varih na Češkem. Igralka Avgusta Schmechel omedlela je vsled srčnega krča in so jo morali prenesti na njen dom, kjer je kmalu potem umrla.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 10. avgusta. Polkovnik pešpolka st. 97 baron Štefan Billek-Auensfeld je imenovan polkovnikom pri kranjskem pešpolku baron Kuhn št. 17.

Dunaj 10. avgusta. „P. C.“ javlja iz Belegagrada, da je materijal, s katerim bo preiskovalni odsek podprl zatočni predlog, tako izdaten, da je obsodba bivšega liberalnega ministertva neizogibna.

Praga 10. avgusta. Poslanec Adamek hoče radi razpora Gregr-Masaryk odložiti svoj mandat. Za slučaj, da se posl. Masaryk izključi iz kluba, mislijo odstopiti tudi poslanci dr. Herold, Kaizl in Kramař.

Veliki Varadin 10. avgusta. Sinoči zbralo se pred palačo rumunskega škofa Pavla okolu 2000 Madjarov. Izgredniki pobili okna v škofovi palači, v rumunskem semenišču in v sosedni cerkvi. Načelnik policije in jeden komisar bila pretepena. Jeden vojak ranjen. Ob 11. ponoči so izgredi še trajali.

Peterburg 10. avgusta. „Severni bureau“ javlja: Iz zanesljivega vira se čuje, da je za Sredozemsko morje določeno stalno rusko brodovje že sestavljeno in sicer večinoma iz tistih ladij, ki so sedaj pri Kolumbovi slavnosti v Ameriki.

Bruselj 10. avgusta. Vlada bo od parlamenta zahtevala 10 milijonov frankov za napravo novih trdnjav na belgijsko-nemški meji.

Narodno-gospodarske stvari.

— Darila za zboljšanje Krasa. Poljedelsko ministerstvo dalo je Tržaški kmetijski družbi na razpolaganje primerno subvencijo, iz katere se bodo razpisala darila takim kmetovalcem, ki zboljšajo kamnate predele Krasa v dobre pašnike. Darila bodo po 40 in 20 gld. in se je zanje oglašati v pisarni kmetijske družbe (Via canal piccolo, v borzinem poslopi) do konca meseca oktobra.

— Nova železnica. Ogersko trgovsko ministerstvo podelilo je gosp. Milanu Stankoviču in sointeresentom dovoljenje za zgradbo vicinalne železnice Generalski stol — Priboj.

— Svetovne razstave v Evropi. V Antverpeni se snuje svetovna razstava, kakor znano. Govori se nadalje o razstavi v Londonu l. 1895. ali 1896. Istotako začelo se je zopet ravpravljati o Berolinski razstavi, katero posebno zagovarja trgovinska zbornica Draždanska ter predlaga zanjo l. 1897. ali 1898. Nemci pa se boje deficita in se ne ogrevajo preveč za projekt.

Poslano.

Prijatelji in čestilci — kje ste?

Prirajte veselico za veselico, radujete se — okolu moje zapuščene in zanemarjene, s plevelom in grmičevjem obrasle gomile se pa milo pogledujejo tujci, obiskujoči grobove rodoljubov slovenskih!

Jos. Jurčič,
slovenski pisatelj.

Bratje Sokoli!

Ker se vrši slavnost tridesetletnice narodne čitalnice v Kranji v nedeljo dne 13. avgusta popoldne, odpelje se „Sokol“ korporativno ob 11 uri 50 min. popoldne. Sokoli zbirajo se v nedeljo ob 1/2 11. uri popoldne v čitalniških prostorih ter odkorakajo točno ob 11. uri z zastavo in trobentači na južni kolodvor.

Po sklepu odbora je vožnja za člane v društveni obleki prosta.

Udeležite se prav mnogobrojno! Nazdar!
Odbor.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Tujci:

9. avgusta.

Pri **Maličih**: Komposch, Stern, Puzold, Ritschel z Dunaja. — Berdajs iz Maribora. — Ambrosch, Pavlin iz Trsta. — Potočnik iz Kočevja. — Langer iz Brna. — Jonke iz Budimpešte. — Dr. Taubrig iz Gorice. — Dr. Moretti iz Dalmacije.

Pri **Slonu**: Wild, Dworschak iz Gradca. — Goldschmid, Kuss, Noel, Liwer z Dunaja. — Kasalovsky, Kugmani iz Prage. — Petsche, Žagar iz Starega trga. — Berger, Arnstein iz Zagreba. — Scotti, Benda iz Gorice. — Dr. Barle iz Kamnika. — Jurak iz Zagreba.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
9. avg.	7. zjutraj	740.2 mm.	14.6° C	sl. zah.	jasno	
	2. popol.	737.8 mm.	24.0° C	sl. jzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.2 mm.	17.0° C	brezv.	jasno	

Srednja temperatura 15.2°, za 4.6° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 7. avgusta 1893.

	Prejani teden
Bankovcev v prometu	457,207,000 gld. (+ 1,805,000 gld.)
Zaklad v gotovini	279,331,000 „ (- 121,000 „)
Portfelj	166,455,000 „ (- 626,000 „)
Lombard	23,358,000 „ (+ 1,102,000 „)
Davka prosta bankovna rezervna	23,819,000 „ (- 2,418,000 „)
Drž. not v prometu	312,652,000 „ (- 19,000 „)

Dunajska borza

dne 10 avgusta t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.70	96.55
Srebrna renta	96.45	96.10
Zlata renta	118.70	118.75
4% krona renta	96.50	96.45
Akcije narodne banke	978.—	978.—
Kreditne akcije	336.75	335.—
London	125.30	125.70
Napol.	9.89 1/2	9.92
C. kr. cekini	5.90	5.91
Nemške marke	61.17 1/2	61.27 1/2
Italijanske lire	45.35	—
Papirnat rubelj	1.30	—

Dne 9. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	50
Ogerska zlata renta 4%	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	25
Kreditne srečke po 100 gld.	198	50
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	30
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	250	—

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Bogu Vsemogočnemu dopadlo, našega preljubega soproga, oziroma očeta, gospoda

Viktorja Eržen-a

trgovca in posestnika

danes 9. avgusta zjutraj ob 7. uri, v 50. letu starosti, previdenega s sv. zakramenti za umirajočo, poklicati v oni boljši svet.

Pogreb dražega rajnega bode v petek dne 11. avgusta zjutraj v Selcih. Rajnega priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

V Selcih pri Škofji Loki, 9. avgusta 1893.

Julijana Eržen rojena Grilc,
soproga.

Ivanka Eržen,
hči.

(824)

Učenca

veščega slovenskega in nemškega jezika, vzprejem pod ugodnimi pogoji takoj v svojo prodajalnico z mešanim blagom.

(827—1)

Fran Fischer v Kamniku.

! Mošt !

Ne kupujte inozemskih receptov za mošt, ker so predragi in tudi nepopolni.

Kdor si hoče napraviti sam dobro in zdravo domačo pijačo

naj se potruzi k

Ivanu Sajovitz-u

v Gradci, Murplatz št. 1, „pri črnem psu“, tam se dobé vsi predmeti, ki so potrebni k temu, in se plača za polovnjak zajedno z receptom samo 5 gld. 50 kr.

Po izrekih in dopisih mnogobrojnih naročiteljev gospoda Ivana Sajovitz-a, so isti z njegovim receptom za napravljanje mošta jako zadovoljni, ker dobé za majhen denar izbornen mošt.

(825—1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevica, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 08 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevica, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Zürich, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.
„ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.
„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.
„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—172)

Pes

(Mops) rumen z rujavim gobcem, srednje velikosti, se je izgubil dne 28. julija zvečer, ko je njega lastnica odpotovala na Gorenjsko. — Tisti, ki ga je našel, naj to blagovoli naznaniti pod naslovom „C. T. poste restante Idrija“.

(821—2)

Naznanilo.

Zaradi

glavnega snaženja uradnih prostorov

ostane

(826—1)

deželna blagajna kranjska

od 16. do vštetege dne 19. avgusta 1893. l. strankinemu prometu

zaprta.

Deželni odbor vojvodine Kranjske

v Ljubljani, dne 8 avgusta 1893. l.

Najboljše sredstvo proti kužnim boleznim!

Radgonska KISELICA

Najčistejša alkalna kiselica najboljša ovčja žužjoča namizna voda.

Nizke cene.

Prospekti zastoj.

Zaloga v Ljubljani pri J. Lininger-ju. Ravnateljstvo: v kopališči Radenskem (Štajersko).

(388-4)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.